TOVERI

Lännen suomalaisen työväen äänenkannattaja, ilmestyy Astorlassa, Oregon, joka päivä, paitsi maanantaina.

TOIMITUSKUNTA:

W. N. REIVO, A. SALMI, L. MOILANEN, J. MALO, K. E. HEIKKINEN.

TOVERI

(The Comrade)

The organ of the Finnish workers in the Western States. The only Finnish daily in the West. Published daily, except Monday, at Astoria, Ore., by the Western Workmen's Publishing Society.

Advertising rates in effect July 1, 1912, 40c per inch. Special discount allowed for larger and continuous advertisements.

TOVERI, BOX 99, ASTORIA, OREGON.

AUGUST NIKULA, Manager.

Entered as second-class mail matter July 18, 1912, at the Post-Office at Astoria, Oregon, under the Act of March 3rd, 1879.

SUBSCRIPTION RATES:

IN THE UNITED STATES AND CANADA:

For 1 year $3.75; For 6 Months, $2.00; For 3 Months, $1.25; For 1 Month 50c.

Ilmotushinta 40c palstatuumalta. Kuoleman-ilmotukset $1.50 kerta ja muistovärsyillä $2.00 kerta. Kihlaus-, syntymä- ja avioliitto-ilmotukset 50c kerta, hajutaantieto- ja nimenmuutto-ilmotukset 25c kerta, naima-ilmotukset $1.50 kerta, avioero-ilmotukset $1.00 kerta. Seisovat ilmotukset seuraavan hintaluettelon mukaan palstatuumalta: 1 v. 20c, ½ v. 20c, 3 kk. 25c, 1 kk. 30c. Satunnaisista ilmotuksista tulee rahan seurata mukana. Englanninkielestä suomennetaan vapaasti.

TILAUSHINNAT YHDYSVALLOISSA JA CANADASSA:

1 vuosikerta $3.75; 6 kuukautta $2.00; 3 kuukautta $1.25; 1 kuukausi 50c.

SUOMEEN JA MUUALLE ULKOMAILLE:

1 vuosikerta $5.50; 6 kuukautta $3.00.

1

He käyttävät vain niitä hyväkseen

Porvareille ei ole mikään taistelutapa mieluisempaa kuin sellainen jossa he voivat käyttää työväenliikkeen eri suuntien menettelytapoja aseinaan. Sellainen tulee nyt niin loistavasti esiin Seattlen oikeusjutussa, että asiaan ei malta olla kajoomatta.

Olemme jo ennen osoittaneet, miten koko juttu oli I. W. W.-liiton mielettömien menettelytapojen tulos ja sitä seikkaa että I. W. W.-liitto menettelee niin tahdittomasti kuin työväenliikkeessä koskaan saattaa menetellä, käyttää työantajisto, s. o. syyttäjäpuoli nyt verrattomalla taitavuudella syytettyjä vastaan. Syyttäjien tarvitsee vedota vain siihen että I. W. W.-liitto taistelee työväenjärjestöjä vastaan, ja heillä on voimakas valtti käsissään niiden varalta joiden tietoisuus ei ole vielä sillä asteella että voisivat eroittaa i. w. w.-läisten hulluttelut tästä jutusta, jonka oikeusopillisen puolen ei niitä suinkaan saa ottaa huomioonsa.

Sitä katkeruutta jonka i. w. w:läisten menettelytavat ovat synnyttäneet tämän maan unionistien piireissä, koettaa syyttäjäpuoli nyt käyttää liiton syytteeseenasetettuja jäseniä vastaan, saadakseen yleisen mielipiteen puolelleen.

Syyttäjäpuoli koettaa ikäänkuin osoittautua työväenliikkeen suosijaksi, selittämällä hyväksyvänsä järjestymisenkin kunhan se vain tapahtuu "säädyllisesti" ja sellaisella selityksellä jos millään vaikutetaan yleiseen mielipiteeseen ja tehdään muuten kaikkea pohjaa vailla olevat syytökset siinä määrässä kestäviksi että niiden nojalla voidaan kyllläkin mies hirteen saattaa ilman suuremmitta vastalauseitta. Se puolueettomuus, millä koko lakimieslauma muka leikkii ja jota tuomarikin toisinaan ikäänkuin asiaankuuluvana painostaa lautakunnalle, jää kokonaan varjoon kaiken sen pirullisuuden rinnalla, jota syyttäjäpuolen tarkoitukset kaikkialla osoittavat.

Kun syyttäjäpuoli selittää vanhoillisille unionisteille, miten kavalia I. W. W.-liiton menettelytavat ovat olleet, niin tekee se sen tarkoituksella vaikuttaa ainakin muutamiin lautakunnan jäseniin ja kun ottaa huomioon ne kertomukset, mitä liikkuu San Franciscon luokkatuomion uhreiksi joutuneitten lautakunnasta, niin eipä ole mikään ihme jos tästäkin jutusta saa hiukan epätoivoisen käsityksen, huolimatta siitä, miten syyttömiksi syytetyt näyttänevätkään.

Mutta riistäjäluokka käyttää aina työväenliikkeen huonoja menettelytapoja hyväkseen, esiintykööpä ne sitte äärimmäisellä vanhoillisella tai äärimmäisellä vasemmalla sivustalla; kummallakin ne ovat riistäjien itse kontrolleeraamia ja he siis vain hyötyvät entisistä "sijoituksistaan."

Harhakuvia

Useat puolueemme jäsenet ovat joutuneet sellaisen perin vaarallisen käsityksen valtaan, että nykyisessä tilanteessa olisi annettava kannatus hallitukselle, koska kysymyksessä muka on "amerikalaisuuden" voitto; olisi muka kannatettava sodan aloittamista, koska "oikeudelle ja vapaudelle perustuvat laitoksemme" joutuvat muuten kärsimään. Ja näkyvätpä muutamat, kuten esim. tunnettu militarismin kannattaja, Charles Edward Russell olevan sitäkin mieltä, että sota loppuu heti kun Yhdysvallat siihen sekaantuu.

Luonnollisesti oli odotettavissa, että täkäläisen työväenliikkeen keskuudessa ilmestyisi sotasosialisteja samalla tavalla kuin niitä ilmestyi Europassakin, vaikkakin tilanne täällä on kokonaan toisenlainen ja niiden jotka täällä lankeavat, täytyy siis osoittaa paljon heikompaa työväenliikkeen luokkatunteen tuntemusta kuin europalaisten, mutta ei sentään olisi odottanut että niitä oli niinkin paljon. Mutta niin on käynyt, ja niitä luokkarauhan kannattajia ilmenee kaikkialla, työväenliikkeen kaikenlaisten ajatussuuntien riveissä, räyhäävimmistä "radikaalista" taantumuksellisimpaan ammattiunionistiin saakka.

Täällä lännellä kiertelee nykyisin tunnettu puoluetoveri John Spargo, saarnaten "amerikalaisuuden asiaa" ja selittäen miten esim. partiopoikaliike on sentään antimilitaristista ja suotavaa liikettä, tai oikeammin, miten sitä on kahdenlaista, militarismia kannattavaa ja antimilitaristista. Näin paljoa ei sentään olisi Spargolta odottanut, vaikkakin hän hiljattain julisti kannattavansa liittolaisten voittoa ja kehoitti tukemaan presidentin sotapuuhia.

Ja sitte meillä on Gompersimme, joka luonnollisesti rientää selittämään, että kokoomushallitus se olisi joka tässä vetelisi kaikkein parhaiten. Luontaisella konikauppavaistollaan selittää Sämi, että pahin taantumus olisi sillä voitettu, että asetutaan itsekin taantumuksellisuuden kannattajaksi. Mikä johdonmukaisuus! Ja se saataisi aikaan sillä että annettaisi kannatus hallituksen sotapuuhille sillä edellytyksellä, että hallitus puolestaan antaisi työväestölle edustusoikeuden sotaneuvostossa. Näin kuuluu osa Gompersin selityksestä:

"Yhdysvaltain palkkatyöläiset tunnustavat velvollisuutensa puolustaa vapaudelle ja oikeudelle perustuvia laitoksia, jos heidän sallitaan olla osallisina määräämässä sitä henkeä ja niitä menettelytapoja, jotka omaksutaan tasavaltamme puolustustavoiksi."

Mikähän vaara se lienee, joka Gompersinkin mielestä uhkaa Yhdysvaltain työväestöä muualta kuin oman kapitalistiluokkamme taholta?" Mitään sellaista ei ole olemassa, sillä mitään ulkomaista vihollista ei ole tämän maan työväenluokalla enempää kuin sitä on muidenkaan maiden työväestöllä; oman maan kapitalistiluokka se on joka tässä hakee työväestön kannatusta harjoittamalleen riistolle ja jokainen joka vapaaehtoisesti alistuu kannattamaan hallituksen sotapolitiikkaa, hyväksyy samalla myöskin työväestön riiston, kunhan vain työväestöllä itsellläkin on joku nimellinen edustaja sotaneuvostossa. Sellaisia edustajia me kyllä saamme, mutta me tiedämme, että niistä ei ole mitään etua; kun porvarit itse ne meille nimittävät, niin niistä tulee sellaisia porvariluokan tahdottomia aseita kuin on nykyinenkin "työväestön edustaja" presidentin kabinetissakin, nimittäin työministeri, jolla ei suinkaan ole mitään tarkoitusta ajaa työväenluokan etuja muutla tavalla kuin siten kuin hän toimi satamatyöläisten lakossakin. Sellaista on se edustus jota työväestö saa osakseen ilman omaa toimintaansa, ja sellaisen saamiseksi sen oma toimintakin käännetään sitä helpommin mitä enemmän työväenliikkeen omissa riveissä on niitä luokkarauhan saarnaajia, jotka mukamäkevät joitakin "oikeudelle ja vapaudelle perustuvia laitoksia", joiden pelastamiseksi sietäisi heidän mielestään uhrata vaikka miljoonia työläisiä jos vain kapitalistiluokka etujensa nimessä katsoo sen tarpeelliseksi. Ne "oikeudelle ja vapaudelle perustuvat laitokset" ovat sellaisia kuin esim. Washingtonin antisyndikalistinen laki, New Yorkin kasakkalaki, sotaviraston yritykset sananvapauden riistämiseksi jne. Ne me saamme voimaan heti sodan puhjettua ja osan ilmankin, mutta niiden saamiseksi tuskin kannattaa kokoomushallintoja muodostaa. Ne perustuvat porvariluokan riistooikeudelle ja vapaudelle.

Kaikki yhteistoiminta työväestön ja porvariluokan välillä tapahtuu työväestön etujen kustannuksella.

Poliittinen toiminta horjuttaa luottoa "suoraan toimintaan"

Seattlen unioitten keskusviraston kokouksessa tk. 7 p:nä, tapahtui se ihme, että I. W. W.-liitto oli lähettänyt sinne edustajansa pyytämään Seattlen unioiden ja yleensä tämän valtion unionisteja kanssaan yhdessä — poliittiseen toimintaan.

Mistä tällainen odottamattomaksi luultu käänne johtuu? Yksinkertaisesti olosuhteista. Olen satoja kertoja osoittanut heille väitellessäni heidän kanssaan, että työväenliikkeen menettelytavat riippuvat enemmän olosuhteista kuin teorioista, kuten he väittävät. Että i. w. w:läistenkin keskuudessa aletaan muuttaa menettelytapoja silloin kun pakko siihen ajaa, käy selville siitäkin että he kerskuvat siitä, että silloin kun Austraaliassa joku kuukausi takaperin pantiin toimeen äänestys asevelvollisuuspakon suhteen, niin jokainen i. w. w:läinen kävi äänestämässä. Olosuhteet siis pakottivat siten menettelemään, pakottivat muuttamaan menettelytapoja, eivätkä teoriat.

Syy mikä sai Seattlen i. w. w:läiset politikoimaan on siinä, että Washingtonin valtion lainlaatijakunta laati n. s. anti-syndikalisen lain, joka määrittelee syndikalismin, saboteesin, ja yleensä vallattomuuden ja väkivaltaisuuden opettamisen rangaistavaksi rikokseksi. Mutta kun se uhkaa tehdä I. W. W.-liiton toiminnan mahdottomaksi, niin joutuvat he itsekin liikkeelle. Sivumennen sopii mainita, että he tunnustavat siis saarnaavansa väkivaltaa ja omaisuuden hävittämistä, jota meidän harmaat veljemme eivät ole myöntäneet. Tämä lakiseppien värkkäämä pirullinen juoni sai polittisen toiminnan vihollisetkin turvautumaan poliittiseen toimintaan.

Komitea teki anomuksen, että Seattlen unioitten keskusvirasto valitsisi komitean joka yhdessä heidän komiteansa kanssa tekisi kumarrusmatkan Washingtonin valtion kuvernöörin luokse, tarkoituksella vaikuttaa kuvernööriin, että hän ei vahvistaisi lakia allekirjoituksellaan, ja jos kuvernööri sen sittekin tekee, niin silloin panisivat komiteat alulle sanotun lain peruutusesityksen, jolla saataisi laki äänestykselle tulevissa vaaleissa. Nyt he olisivat valmiit käyttämään sitä samaa asetta, jonka vallottamisen niin katkerasti tuomitsivat silloin kun täkäläinen työväestö taisteli takasinkutsu- ja yleisäänestysoikeuden puolesta. Hekin oppivat siis pakosta tuntemaan työväenliikettä, joskin valitettavan hitaasti. Elizabeth C. Flynn selitti samassa kokouksessa, että valtion kuvernööri on ennenkin kallistanut korvansa täkäläisten unionistien puoleen ja mahdollisesti tekee sen nytkin.

Seattlen unioiden keskusvirasto päättikin sähköttää kuvernöörille, että hänen olisi lykättävä sen lain allekirjoittaminen siksi kun täkäläinen komitea ennättää häntä sen johdosta puhutella. Tämä kaikki todistaa vain sitä, että olosuhteet, eivätkä teoriat määräävät menettelytavat.

Lakimiesten Vanderveerin ja Mooren mielipiteiden mukaan on sanottu laki sellainen, että sitä voidaan käyttää kaikkia unioita vastaan. Kun siis yksi ainoa laki voi saada sellaista aikaan, niin missä silloin onkaan n. s. "suoran toiminnan" voima.

Tämän yhteydessä on mielenkiintoista panna merkille, että lakimies Moore selitti saboteesin olevan yhtä vanhan kuin työväenliikkeenkin, ja sitä käytetyn kaikissa työn ja pääoman välisissä taisteluissa kautta historian. Mutta meillähän on i. w. w:läisten taholta selitetty, että saboteesi on jotain vallan uutta, heidän keksimänsä uudenaikainen menettelytapa. Kuka heistä sitte lienee väärässä, siitä kai sopinevat välissään. Totta onkin, että se on ollut käytännössä jo silloin kun i. w. w:läisistä ei kenelläkään ollut vielä mitään tietoa; he vain onkivat käytäntöön joitakin vanhoja menettelytapoja.

Mutta miksi tämä yhteistoimintaan pyrkiminen juuri nyt niiden järjestöjen kanssa joiden veriviholllisia he ovat vannoneet olevansa? Yksinkertaisesti siksi että he tarvitsevat taas rahaa ja voimaa, jota kumpaakaan ei heillä itsellään ole. Lakimies Moore tunnustikin että nyt käynnissä oleva oikeusjuttu voitetaan vain sillä edellytyksellä, että järjestyneet työläiset ovat heidän takanaan. Niinpä niin, mutta miloinkas he ovat olleet järjestyneiden työläisten takana? Ehkäpä joskus, mutta vainoamistarkoituksissa. Kuitenkin olisi suotava että syyttömiä miehiä ei hirtettäisi niiden hullutusten takia joiden uhriksi he ovat joutuneet. Mutta samalla kun nyt avustamme heitä, saanee kai toivoa — joskin se on turha toivo — että he tulevaisuudessakin tunnustaisivat järjestyneen työväestön juokkovoiman, sekä sen, että valtiomme järjestynyt työväestö on ojentanut heille auttavan kätensä siitä huolimatta, että sitä on niin monesti i. w. w:läisten taholta syljetty silmille.

Samaan kokoukseen oli lähetetty edustaja Portlandin ravintolatyöläisten uniosta selittämään niitä selkkauksia, joita i. w. w:läiset ovat saaneet siellä aikaan mainitussa järjestössä ja pyysivät että jos i. w. w:läiset tahtovat saada Seattlessa unioiden kannatuksen, niin heidän on luovuttava Portlandissa harjoittamastaan hajoitustyöstä. Mainittu edustaja selitti Portlandin ruokailupaikkojen työläisten olleen tavallisen hyvin järjestyneitä, lukuun ottamatta paria paikkaa, ja kun he yhden ruokailupaikan isännän kanssa olivat neuvotteluissa, sopimuksen saannista, niin kyllästyi kaksi I. W. W.-liittoon kuuluvaa työläistä, muuan astiainpesijä ja muuan tarjoilija, odottamaan rauhallista sopimusta, vaikka liikkeen muut työläiset, joita kaikkiaan oli viisitoista, odottivat. Ja kun illalla oli saatu sopimus aikaan, niin aamulla olivat i. w. w:läiset lippuineen muka boikottamassa työpaikkaa, jossa kaksi henkilöä viidestätoista oli lakossa, vaikka isännistö oli suostunut työläisten kaikkiin vaatimuksiin.

Ravintolatyöläisten liitto oli suostunut jättämään nämä kaksi työläistä työhön, vieläpä ottamaan heidät unioonkin ilman maksua, mutta mikään ei auttanut, heidän oli vain saatava olla lakossa lakon vuoksi, jotta saataisi aikaan rettelöitä ja hajaannusta sillä liitto elää rettelöistä.

Seattlen unioiden keskushallinto lupasi odottaa viikon, jolla ajalla i. w. w:läisten komitea lupasi käyttää vaikutusvaltaansa portlandilaisten huimapäitten pidättämiseksi hajoitustyöstä. Ja kaipa portlandilaisetkin siihen voivat suostua, — toistaiseksi, sillä rahaa virtaa nykyisin I. W. W.-liitolle unioilta kautta maan. Eihän unioita nyt tällä kertaa sovi suututtaa, voihan sitte taas lyödä kun oikeusjuttu on ohitse. Toivoa sopii että sellainen hulluttelu kerran sentään lakkaa.

Emil Hendrickson.

Järjestömme asioita

S. S. Osastoille

Suomalaisen järjestön edustajaehdokkaaksi kansalliskonventsioniin on toimeenpaneva komitea asettanut toverit Santeri Nuortevan ja Wm. N. Reivon. Osastoja kehoitetaan äänestämään näistä ehdokkaista niin ajoissa että ennättävät lähettää äänestysten tulokset S. S. Järjestön keskusvirastoon ennen huhtikuun alkua. Jos tarpeellista, kutsukaa ylimääräinen kokous tätä varten. Kun aika on näin, niin keskusvirastosta ei ennätetä lähettää äänestyslistoja tätä vaalia varten, vaan saavat osastot itse päättää äänestystavasta. Evästykset järjestömme edustajalle ovat laadittavat myöskin viivyttelemättä.

Toverillisesti

Henry Askeli.

Alustuksia Wash. valtion s. s. osast. edustajakokoukselle

Osastojen yhteiset kesäjuhlat.

Ehdotamme että pantakoon toimeen kerran vuodessa yhteiset Washingtonin valtion s. s. osastojen kesäjuhlat heinäkuun 3-4-5 p:nä, aina jäsenistön yleisäänestyksellä hyväksymällä paikkakunnalla, ja jos aineellisia varoja tulisi yli kustannusten, niin siirrettäköön ne suomalaisen valtiokomitean käytettäväksi.

Perustelut ylläolevalle.

Kaikissa joukkoliikkeissä ja etenkin työväenliikkeessä on innostavaa ja samalla rakentavaa että joukot, jotka saman asian eteenpäin viemiseksi toimivat, joskus olisivat tilaisuudessa yhdessä juhlia. Meillä Washingtonin valtion suomalaisilla sosialisteilla on kerran ollut sellainen yhteinen kesäjuhla; mahdollisesti se ei oikein onnistunut, ja oli kai aikomus pitää seuraavanakin vuotena, mutta yleisäänestyksellä kumottiin silloin vallinneen teollisuushalvauksen takia. Mutta nyt kun teollisuus on jonkun verran elpynyt, niin olisi mielestämme sopiva ottaa käytäntöön mikä on toisenlaisissa oloissa tullut hyljättyä, sillä kukaan ei voi väittää otteikö sellaisilla juhlilla olisi suuri kasvatuksellinen ja luokkatoveruustunteen kohottava merkitys. Mielestämme sellaisten juhlien pitoajaksi sopisi parhaiten ehdottamamme heinäk. 3-4-5 pp. Silloin kai olisi kaikilla paras tilaisuus osanottoon, etenkin metsätyöläisillä, ja silloin antavat rautatieyhtiötkin porvarillis-isänmaallisten humpuukijuhlien takia koko tuntuvia kyytimaksujen alennuksia, ja tulisihan siinä monta työläistoveria samalla vieroitetuksi pois porvarien luokkakäsiteitä sotkevasta vouhotuksesta oman luokkansa juhliin.

Avunkeräyslistat.

Ehdotamme päätettäväksi, että Washingtonin valtion jokaisen s. s. osaston, joka aikoo panna yleisen keräyksen toimeen jonkun yksityisen toverin hyväksi, on ensimäiseksi hankittava valtion suomalaisen toimeenpanevan komitean lupa, jonka saannin ehdoksi on osaston todistettava että henkilö, jonka hyväksi keräys on aijottu, on kuulunut puolueeseen jo ennen avuttomaksi joutumistaan ja että hän on sellainen että avustaminen tulee niin käytetyksi kuin on ollut tarkoituskin.

Perustelut. Me työläiset emme tiedä milloin meistä kukin joutuu raajarikoksi tahi muuten työkyvyttömäksi ja silloin meidän edessämme on toisten kohtalotovereitten hyväntekeväisyyteen turvautuminen, sillä onhan tunnettua, että ei valtio tahi kaunti sellaisia paljoa hoivaa. Meidän tulisi kaikilla mahdollisilla keinoilla koettaa saada yhteiskunnallista apua tällaisille, sillä onhan tämä tällainen hyväntekeväisyys kokonaan porvarillista, mutta kuitenkin näissä oloissa kun elämme, meistä täytyy aina jonkun turvautua tovereitten apuun ja on kyllä hyvä että autamme, mutta ainoastaan vaan tositovereita, sillä on olemassa paljon työläisiä, jotka pysyvät meidän joukosta poissa niinkauan kun ovat siinä voinnissa että jotenkin voivat toimeentulonsa saada, mutta kun tulevat työkyvyttömäksi, niin tullaan puolueeseen kuten johonkin armeliaisuuslaitokseen. Tällaisesta on meillä tuorein esimerkki Oscar Jussilan rötös. Sanottakoon sellaisille että hakea nyt apua sieltä, minkä tukemiseksi on nuoruutensa energian kuluttanut. Näillä perusteilla alistamme ylläolevan edustajakokouksen harkittavaksi.

F. Mattson, H. Laine,
Hjalmar Niinivaara,
osaston valitsema alustuskomitea.

Hyväksytty Winlockin s. s. osaston kokouksessa maaliskuun 11 pnä. 1917.

Otto Paunonen, puheenjohtaja. Alex Rasi, pöytäkirjuri.

(Winlockin osaston leima)

Yleisiä uutisia

Kauppalaivoille annettu salaiset määräykset

Amerikalaisille kauppalaivoille määrätyt tykkimiehet saavat sotaministeriöltä salaiset määräykset laivojen lähtiessä vaaranalaisille matkoille Europaan.

Washington, D. C. 13 p. maalisk. — Sotavirasto on laatinut täydelliset ja yksityiskohtia myöten selvät toimintamääräykset amerikalaisille kauppalaivoille asestettaville "asestetuille vartiomiehille" (tykkien käyttäjille) ja annetaan määräykset suljetussa komennuskirjeessä tykkimiesjoukkion päällikölle silloin kun jokin laiva, jolla tykkimiehiä on lähtee merelle vaaranalaisilla vesillä liikkuakseen. Määräyksiä pidetään sotilassalaisuutena, samoin kuin on kielletty yleisölle ilmoittamasta mitkä laivat ovat asestetut, milloin asestetut laivat lähtevät ja mitä niillä on lastina. Matkustajalaivojen kulkuvuoroja ei tietysti voida aivan kokonaan salata, mutta tarkalleen niitä ei sallita ilmoitettavan.

VIRANOMAISTEN JOHTAMA ROISTOJOUKKO PIEKSI TYÖLÄISIÄ.

(Jatkoa ensimäiseltä sivulta)

rask. 5 päivää olivat muka pelkoa, huolta ja levottomuutta herättävät lakkokiihotuksen ja katukokousten takia. Vanderveer väitti tuollaisten todistusten olevan asiaankuulumattomia, eikä luopunut kannastaan kun tuomari päätti häntä vastaan.

Booth, kuten toisetkin valtion todistajat — C. A. Mitchell, Owen Clay ja H. W. Shaw — väitti ensi laukaukset ammutun laivalta, kun laivallaolijoita ei alettu laskea maihin.

Vastaajapuoli, osottaakseen tilanteen Everettissä käyneen rauhattomaksi, ei päremyllylakkolaisten ja i.w.w:n, vaan heidän vastustajiensa ja erikoisesti mainitun "vartiojoukon" toiminnan takia, vaati todistajan kertomaan eräästä aikaisemmin tapahtuneessa i.w.w:n joukkopieksämisestä.

Booth ei voinut kieltää, että lokak. 30 p:nä hän oli siinä noin 60-miehisessä "kansalaisjoukossa", joka kaappasi kaupungista 41 i.w.w:tä, kuljetti heidät vähän matkan päässä olevaan Beverley-puistoon ja siellä pieksi heitä nuijilla, ruoskilla ja haulipiiskoilla. Booth väitti heti poistuneensa joukosta kun kuuli, mitä miehille aiottiin tehdä, koska hän ei muka hyväksynyt tuollaista menettelyä. Hän myönsi kuulleensa, että i.w.w:t oli tuo roistojoukko rusikoinut.

NÄLKÄ UHKAA LOPETTAA SODAN EUROPASSA.

(Jatkoa ensimäiseltä sivulta)

hallitus menettänyt kansan edustuslaitoksen kannatuksen, taikka vastustus on siksi suuri, että ministeripula on kummallakin maalla edessä. Venäjä on vallankumouksen partaalla ja Italiassa on puute ruokatarpeistat, hiilestä ja kaikista sodankäyntiin välttämättömistä tuotteista.

Ravintovarastot Englannissa vähenevät nopeasti. Potaateista ja sokerista on jo puute.

Lontoo, 13 p. maalisk. — Amsterdamista saatujen tietojen mukaan on Huy'n ja Namurin kaupunkeihin Belgiaan sijoitettujen saksalaisten joukkojen kesken puhjennut kapina. Tottelemattomuudesta syytettyjä kapinallisia sotilaita on kaupungin vankilat täynnä.

Hollannissa ilmestyvä Telegraaf tietää kertoa, että Barlemissa, Saksassa on tapahtunut vakavia nälkämeteleitä. Kaupungin poliisipäällikkö on haavoittunut mellakkaan osaaottaneitten naisten heittämistä tiilenkappaleista.

Irlannin hallintokysymys uudelleen Englannin parlamentissa väiteltäväksi.

Lontoo, 13 p. maalisk. — Irlannin kansallispuolueeseen kuuluvat edusmiehet esiintyivät parlamentin edustajahuoneessa uudelleen tänään saatuaan hallitukselta myönnytyksen, että Irlannin hallintoasiat otetaan parlamentissa jälleen keskusteltavaksi seuraavalla viikolla.

RAUTATIELAKON ALKAMINEN NÄYTTÄÄ VARMALTA.

(Jatkoa ensimäiseltä sivulta)

Yliajasta vaaditaan suhteellinen tai puolitoistakertainen maksu. Tässä konferenssissa tulee olemaan rautatieläisjärjestöjen ja rautatieyhtiöiden edustajia.

Täkäläiset unioiden virkailijat sanovat, etteivät miehet tule enää odottamaan Yhdysvaltain ylimmän oikeuden päätöstä Adamsonin 8-tunnin työpäivälakia koskevassa asiassa.

Lakko alkaa kahdeksallatoista rautatiellä. Sen jälkeen laajenee se ryhmä ryhmältä, kunnes liikenne 38 suurimmalla rautatiellä lakkaa.

Jokaisen järjestön virkailijoille kussakin lakkopiirissä ilmotetaan torstaina sähköteitse yhteisen konferens. aikaansaannoksista. Jos yhtiöt kieltäytyvät tekemästä myönnytyksiä aletaan lakko viivyttelemättä.

Yhtiöt varustautuvat taisteluun.

Indjanapolis, Ind., maalisk. 13. — Big Four rautatien virkailijat ilmottivat täällä tänään iltapäivällä, että varmasti tulevan lakkotilanteen vuoksi ei yhtiö voi ottaa elukoita kuljetettavakseen torstain jälkeen.

Selkkauksia koetetaan sovitella.

Washington, maalisk. 13. — Yhdysvaltain hallituksen sovittelulautakunta tulee, entisistä hukkaan menneistä sovitteluyrityksistä huolimatta, vielä koettamaan sovitella rautatieläisten ja yhtiöiden välisiä riitaisuuksia.

Adamsonin laki yhtiöiden aseena

New York, maalisk. 13. — Vaikka rautatiemiesten järjestöt uhkasivat julistaa koko maata käsittävän rautatieläisten lakon torstaina täällä pidettävän konferenssin jälkeen, eivät yhtiöiden edustajat tule muuttamaan kantaansa 8-tunnin työpäivälaki-kysymyksessä, ilmotettiin täällä tänään.

Yhtiöt tulevat "selittämään", että ne ovat tehneet hallituksen kanssa sopimuksen, jonka mukaan asema pysytetään ennallaan kunnes ylimmän oikeuden päätös Adamsonin lain suhteen mahdollisesti velvottaa tekemään muutoksia.

Yhtiöiden liikkeenhoitajat sanovat olevansa vakuutettuja, että rautatiemiesten edustajat ovat halunneet neuvottelukonferenssin pitämistä saadakseen siellä esittää ultimaatumnsa. Miehet eivät tule huomioonottamaan Adamsonin lakia, koska se takaisi heille vähemmän kuin he nykyisin vaativat.

SOSIALISTIPUOLUE TAISTELUSSA SOTAJUONITTELUA VASTAAN.

(Jatkoa ensimäiseltä sivulta)

Myöskin julistetaan, että "eittämättömästi hallituksen, joka vaatii miesten ja naisten uhraamaan voimansa, jäsenensä ja henkensä hallituksensa palvelukseen on myöskin vaadittava ihmisolentojen eduksi samoin uhrattavaksi ihmistyön tuottaman omaisuuden."

Milloin työläisiltä vaaditaan tavallista enemmän työn suoritusta on silloin myöskin annettava varmemmat takeet siitä, ettei työväestön elämänehtoja yleensä loukata ja ainoastaan silloin kuin työnteettäjien voitoille on myöskin asetettu määrätty raja.

Työväestölle vaaditaan oikeutta saada äänensä hallituksessa kuuluville ja milloin teollisuustuotanto tulee sotatarkoituksiin uudestaan järjestettäväksi on se tehtävä vain hallituksen virkailijoitten ja työväen edustajien yhteisellä suostumuksella.

Vielä päätöslauselmassa viitataan siihen suuntaan, että hallituksen on sodan sattuessa otettava tehtaat, liikennelaitokset ja muut sotatoimien auttamiseen välttämättömät tuotantolaitokset hallintovaltansa alaiseksi ja käytettävä niin, että kaikki maan asukkaat saavat oikeudenmukaisen tasaarvoisen kohtelun.

Työnteettäjät jo valmistelevat lakkoutumisoikeuden kieltämiseen.

New York, 13 p. maalisk. — National Civic Federationin taholta on valmistettu ehdotusta hallinnollisista toimenpiteistä sodan sattuessa lakkojen estämiseksi. Ehdotus tulee asetettavaksi "maanpuolustusneuvoston" (vapaaehtoinen ja nykyään valtaa vailla oleva hallitusta ilveilevä komitea, johon Gompers on antanut itsensä, 'edustamaan työväkeä') harkittavaksi, joka käsiteltyään sitä tulee sen esittämään hallitukselle. Civic Fede-